

Úr Hvítarusslandi til Føroyar:

ALINKA YNSKTI EINA ØÐRVÍSI AVBJÓÐING

Hon er á hvítarussiska landsliðnum og hevði nógv góð tilboð, men Alinka Adamenya valdi Føroyar og Mjøltnir, har hon er leikandi venjari. - Eg vildi gjarna hava eina persónliga avbjóðing, og ikki bara eina avbjóðing sum spælari, sigur Alinka, sum dámar væl í Føroyum. - Hetta er sum ein lítil heimur í stóra heiminum, heldur hon

PÆTUR ALBINUS

Hon hevur verið víða um sum fulltíðar flogbótsleikari, og hon hevur eisini spælt 15 dystir fyri landsliðið hjá Hvítarusslandi, men í Føroyum og Mjøltni hevur 30 ára gamla Alinka Adamenya funnið eina avbjóðing, sum passaði júst henni.

- Eg vildi gjarna hava eina persónliga avbjóðing, og ikki bara eina avbjóðing sum spælari, sigur Alinka, sum er leikandi venjari hjá Mjøltni.

- Tað mennir meg, at eg nú má hugsa meira. Í venjingunum verði eg noydd at síggja eina heildarmynd, har eg ikki longur bara kann hugsavna meg um bóltin, men um allar leikararnar á liðnum. Eg kann ikki longur bara hugsa um hvussu mín kroppur hevur tað, men hvussu allar í hópinum hava tað, greiðir Alinka frá.

Hon sigur, at tað eisini er ein nýggj avbjóðing fyri hana at fyrireika seg og aðrar til dystir.

- Eg lesi í eygununum á teimum, um tær fyrireika seg til venjing og dystir, og um eg ikki eri nøgd við tað, sum eg siggi, so lati eg tær fáa tað at vita við orðum, venjingum ella við onkrum eyka arbeiði, so tær skilja tað, sigur Alinka.

- Um eg hyggi at mær sjálvari við eygunum hjá einum spælara, so hevði eg hatað meg sjálva sum venjara, flennur Alinka.

- Eg havi ofta rópt nógv og

havt harðar venjingar, har eg ikki havi verið serliga smílandi og strang, grundgevvur hon.

Men hon heldur ikki, at tað er so galið hóast alt.

- Eg veit, at genturnar dáma meg. Tað føli eg. So okkurt má eg gera rætt, sigur Alinka.

Men er tað ikki trupult at fáa virðing sum ein ungur venjari, sum eisini kennir leikararnar privat?

- Nei, als ikki, sigur Alinka.

- Eg eri venjari, og tær gera sum eg sigi. Eg eri týpan, sum altíð royni at læra frá mær - eisini um eg bara eri spælari á liðnum. Vit gera mistøk bæði sum venjarar og leikarar, men vit stuðla hvørjari aðrari. Eg læri jú eisini nógv av teimum, sigur Alinka.

Uppvøxsturin

Alinka Adamenya er fødd og uppvaksin í hvítarussiska høvuðsstaðnum, Minsk, saman við foreldrunum, Aleksandr og Tamara, og tí trý ár eldri systirni, Tatyana.

Hon fór fyrstu ferð til flogbólt tá ið hon var átta ára gomul, men hon bleiv ikki bitin av tí í fyrstu syftu. Hon var á ymiskum summarlegum, har tær spældu flogbólt, og soleiðis kom tað so liðandi hjá Alinku, sum byrjaði at spæla skipaðan flogbólt tá ið hon var 13 ára gomul.

Hon spældi við lokala felagnum, sum beint fram eitur Minsk, men tá ið hon var 20 ára gomul, fekk hon sítt fyrsta tilboð aðrastaðni frá.

- Hetta var í oktobur í 2010, minnst eg, greiðir Alinka frá um

tilboðið frá felagnum Neman-Grodno.

- Eg tók eina skjóta avgerð og segði ja takk, sigur Alinka.

- Men í grundini var eg als ikki í góðum formi. Vit høvdu havt eina langa feriu á liðnum hjá mær, og eg føldi tað eisini á mær á nýggja liðnum, at eg var verri fyri enn allar hinar, sigur Alinka.

Hon fekk tó tíð at koma seg.

- Venjarin vildi veruliga hava meg og trúði upp á meg. Tað eri eg sera glað fyri í dag, sigur hon.

Uttanlands

Tá ið Alinka var 25 ára gomul gekk leiðin á fyrsta sinni uttanlands at spæla flogbólt. Nærri nágreiniliga til Finnlands, har hon fór at spæla við liðnum Oriveden Ponnistus (OrPo).

- Mær dámar væl Finnland og tað finska fólkið, sigur Alinka.

- Tey eru so vinarlig, hjálpsom og disiplinerað, heldur hon.

Í Finnlandi byrjaði hon av álvara at styrkivenja og byggja sín kropp upp, men eisini á persónliga økinum menti hon seg nógv hesa tíðina.

- Hetta var fyrstuferð, at eg búði uttanlands, so eg slapp av álvara at royna meg á enskum. Eg lærði meg somikið væl enskt, at eg í dag kann samskipta á enskum nær um uttan trupul-leikar, sigur Alinka.

Fyrsta árið í Finnlandi vann hon bronsu í landskappingini saman við OrPo, men árið eftir saman við liðnum Pieksämäki Volley gekst ikki eins væl. Felagið kom í fíggjarligt óføri.

- Hóast eingir pengar vóru, so

Alinka saman við liðfeløgum í Føroyum

var hetta eisini eitt ógloymandi ár, sigur Alinka.

- Saman við ukrainsku Olya og liðleiðaranum Otto ferðaðist eg landið upp og niður. Finnland opnaði seg upp á ein heilt nýggjan máta fyri mær. Eg slapp at uppliva finsku skógirnar á hestabaki, skoyta, svimja í koldu vøtnunum við finskari sauna aftaná, heinta ber, spæla hokki og annað gott, minnst Alinka aftur á.

Triðja árið á uttanlandsævin-týrinum gekk leiðin til felagið Jászberényi Röplabda Klub í Ungarn.

- Eg búði saman við Yanu frá Russlandi. Vit stuðlaðu hvørjari aðrari, ferðaðust og høvdu tað stuttligt. Hetta var eitt gott lið og ítróttaliga ein góð uppliving,

sigur Alinka, sum minnst hetta árið sum bókstaviliga litríkt.

- Eg kann ikki forklára hvussu vakrar blómurnar, trøini og garðarnir vóru har. Tað var bara so litríkt, at tað næstan kendist sum at búgva í einum botaniskum hava, sigur Alinka.

Føroyar

Eftir trý ár í útlondum fór Alinka heimaftur til Hvítarusslands at spæla flogbólt, og hon hevði nú spælt seg upp á eitt so høgt støði, at hon í fjør spældi 15 dystir fyri landsliðið hjá Hvítarusslandi, sum hon vann bronsu saman við í Golden European League.

Júst sum hon leikliga var uppi á tindunum, so kom eitt tilboð úr Føroyum. Hetta var úr